

Forum for Seniorpsykologer

PUBLISERT 1. september 2006

Forumet for psykologer 60+ hadde stiftelsesmøte i foreningens lokaler 8. juni 2006 med 23 kolleger til stede. Sissel Fangen Ekern kåserte åpenhjertig og tankevekkende om «Hvem er jeg når jeg ikke er psykolog?» (Innlegget kommer snart på trykk i Tidsskriftet.) Den etterfølgende samtalen viste at hun satte i gang mange tanker hos hver av oss. Dette ledet videre over i en meningsutveksling om hva hver av oss ønsker med dette seniorforumet. Mange ideer og ønsker ble nevnt.

Et første styre for forumet ble valgt: Sissel Fangen Ekern, Åse Hoff, Karen Hassel, Per Frivik og Terje Galtung. Styret vil arbeide videre med de ideene som er kommet fram. Vi vil arrangere medlemsmøter og utarbeide planer for ulike tiltak. Vi er åpne for flere ideer og spesielt om noen vil være med og ta et tak for å gjennomføre noen av ideene.

Annonsering av møter og tiltak vil bli kunngjort gjennom Tidsskriftet og via e-post til de som har innsendt – eller etter hvert gjør det – sin e-postadresse til vår uformelle oversikt hos tgaltung@online.no

Koordinatorer ønskes

Vi søker etter koordinatore og gruppeledere til den toårige fordypningssekvensen i barne og ungdomspsykologi. Det startes et nytt kull mai 2007. Det er to samlinger à to dager i semesteret. Før lunch er det forelesning av ekstern foreleser, og etter lunch er det faste grupper med gruppeleder som leder gruppene i refleksjoner og kliniske fremleggelse. En skal samarbeide med forelesere, samle gruppeledere til forberedelse og gjennomføring av programmet.

Det er en lønnet oppgave. Henvendelse koordinator Heidi Brautaset, heidi.
brautaset@r-bup.no, tlf. 416 94 048.

Psykologarbeid og produksjonskrav

NPFs lokalavdeling i Oslo har satt et viktig spørsmål på plakaten: Er godt faglig arbeid innen psykisk helsevern forenlig med produksjonskravene i helseforetakene? De inviterte i mai til et spennende medlemsmøte på Asylet. Bakgrunnen er at mange psykologer opplever at de statlige helseforetakene drives etter bedriftsøkonomiske prinsipper med økt produktivitet og reduserte køer som hellige mål.

Produksjonsmålene er enkle – som antall konsultasjoner per behandler, og kvalitetsmålene likeså – eksempelvis antall individuelle planer registrert. At ventetiden kortes ned og terskelen for brukers kontakt med det psykiske helsevernet blir lavere er selvsagt bra, men mange spør seg om kvaliteten i varetas godt nok i tellingens tidsalder. Har den kvantitative økningen også gitt en kvalitativ bedring?

Innledere var politiker Reiulf Steen og psykolog Anne Skard. Begge rettet oppmerksomheten mot kravet til dokumentasjon og telling, og at det brukes for mye tid til å rapportere. Steen la ikke skjul på at han var motstander av sykehusreformen, og hevdet foretaksmodellen var enda mer skadelig for psykisk helsevern enn for somatikken. Han mente at kapasiteten fremdeles må styrkes i alle ledd innen psykisk helsevern.

Anne Skard pekte på det økende ubehaget knyttet til at mange pasienter får avslag, at mange får kun kort tids behandling, og at det som skal telles sier for lite om kvaliteten. Hun reiste spørsmål om politikerne viste hva de gjorde da de innførte de nye helselovene, lover med mange rettigheter for brukerne, men med en tidkrevende administrasjon. I mainnummeret av Tidsskriftet sier hun i et intervju at hun valgt å slutte i sin stilling som sjefpsykolog mye som følge av tjenestens utvikling.

Det var mange som hadde møtt frem på Asylet. Flere fortalte at de aldri hadde vært på medlemsmøter tidligere, men at denne diskusjonen bare måtte de ha med seg. Selv ikke en nydelig maikveld utenfor fristet mer enn en livlig debatt etter innledningene. Påstander som at lovgivere og byråkrater ikke er opptatt av kvalitet, bare av alt som kan telles, og at dagens rotterace ikke er sunt, skapte engasjement.

Det var mange synspunkter som kom frem: Noen var oppgitt over situasjonen, mens andre påpekte at vi må være med å påvirke og holde vår faglige fane høyt. Som medlem i Psykologforeningens kvalitetsutvalget er dette siste som musikk i mine ører. Vi kan ikke sette oss musestille på gjerdet og sukke over at alt var bedre før. Var det nå forresten det? Vår kunnskap om hva som er et godt tilbud til brukerne av spesialisthelsetjenesten må flagges så bredt som mulig. Vi bør påvirke utviklingen av helsetjenesten både ved å påta oss ledelsesansvar og faglige tillitsverv – og ved å engasjere oss i helsepolitiske spørsmål. Flere gjør allerede dette, men det er plass til mange flere aktører og mer engasjement!

Tove Mathiesen

Teksten sto på trykk første gang i Tidsskrift for Norsk psykologforening, Vol 43, nummer 9, 2006, side